

صافی : ۵
۲ صفر ۱۳۲۷

فقفور

سنه ۱ - جلد : ۱
۷ تشرین ثانی ۱۳۳۴

وینچله چکن، قادین قیافتنده دولاشدبران حادثات خفیه می؟
بوسبتون بوقسه... دورکهایم مکتبک مجموعۀ نوینقی،
صادق ییلدیزلریله برابر شوندیرون حادثات اجتماعیه می ا
فقفورچی بر آزده حدتله...
— انقلاب انقلاب ا دبئی، بو کونجی ادبیات قران
انقلاب اوله جق ا

مصاحبه

فقفور قوله ده

فقفور قوله نك مرديونلرنده آسکین وعصبی برسس عكس
ایدیوردی :

FAGFÛR, "Edebî, felsefî ve ictimâî mecmûa", Sayı: 5, 7 Teşrîn-i sâni 334 [7 Kasım 1918], Müdiri: Selami İzzet [Sedes], Sahib-i imtiyaz: Subhi Kadri, Merkez-i tevzi: Kütüphaneye-i Sûdî, İstanbul, aylık.

Musâhabe Fagfûr Kulede

Fagfûr kulenin merdivenlerinde küskün ve asabi bir ses aks ediyordu:

— Siyaset, siyaset! Hep siyaset!

İçeriye girdim, Fagfûrcu, elinde birkaç mektup, salonun ortasında kendi kendine söyleniyordu. Beni görünce:

— Evet, siyaset, dedi: Bu memlekette, edebiyatın, sanatın, ilmin, felsefenin, her güzel şeyin en büyük düşmanı siyasettir, dedi. Ve ufak bir vakfeden sonra devam etti:

— Servet-i Fünun'un romancılarını, şairlerini, sanatkârlarını, 24 inkılâbı öldürmüştü. Hakiki ve muhayyel birçok şaheserler vaat eden sosyalist bir edibi, ihtikâr müesseselerine reis eden o, idi. İnce ve hassas bir kadın şairini ispanak mütehassısı o, yaptı. Muhalefette kalanlarını köy köy o, süründürdü...

Bugünkü inkılâp da, Fagfûrcuları, tehdit ediyor.. İşte, kule, bomboş... Şimdi musâhebe ne olacak?

— Azizim, musâhebe kolay, dedim, fakat inkılâp hangisi?.. Yeni çıkan gazete mi?

Fagfûrcu ciddiyetle..

— Rica ederim!.. Rica ederim! dedi ve sustu. Ben nazarlarımla ısrar ettim.

— O halde, dedi. Sen, ledün-i hadisâtı görmeyen bir bedbahtsın!

— Hangi hadisâtı, edebiyatın şahâblarını karartan, yalancı fatihlerin ma-âsî-i idariyesini tanzife uğraşan hadisât mı?.. Yoksa “mahmuzlu pabuçları” da ma atan, meşşuf azizelerle âti-i hadisâta hakim olmak isteyen mi?

Fagfûrcu dinliyordu.

— Yoksa, dedim. Hürriyet kahramanlarını sandık içinde vinçlere çeken, kadın kıyafetinde dolaştıran hadisât-ı hakikiye mi?

Büsbütün yoksa.. Durkheim mektebinin mecmua-i nevinini, sadık yıldızlarıyla beraber söndüren hadisât-ı içtimaiye mi!

Fagfûrcu biraz da hiddetle...

— İnkılâp inkılâp! dedi. Bugünkü edebiyat kurban-ı inkılâp olacak!

Anladım ki Fagfûrcu hasbıhal etmek istemiyor ve bir musâhabe zemini hazırlamaktan başka bir şey düşünmüyor. Dostum, dedim. Bu memlekette yuvarlak hesapla 100 kadar imza vardır ki bütün hadisâta ve bütün inkılâbâta bunlar namzettir. İçtimai, siyasî, edebî, sınaî, ticarî, bahri, berrî, arzî, semavî akla ne gelirse ve ne gelmezse hep bunların iştirakiyle vücuda gelir..

Hilal-i Ahmer mi lazım, Donanma veya Müdafaa Cemiyeti mi lazım bunlar... Fukaraperverler Cemiyeti, spor kulüpleri, sipahi ocakları mı lazım, yine bunlar...

İçtimai mektepler, iktisadi mecmualar, siyasi gazeteler mi lazım yine bunlar ...

Nihayet, mebus mu lazım, fırka mı lazım, yine bunlar.. Ben arkadaş biliyorum ki .. şimdiden dört fırkaya, altı gazeteye, üç mecmuaya, iki müderrisliğe namzet .. Hepsini birden yapabilirse ne ala, aksi takdirde...

Fagfûrcu biraz endişe ile sordu.

— Aksi takdirde...

— Kim fazla verirse...

Fagfûrcu yine asabi ve küskün sesiyle bağırdı:

— Evet. İnkılâp, edebiyatı öldürüyor:

Fagfûrcunun cümlesini yeni giren bir arkadaş teşrih etti.

— Yahut hadisât para etmeyen şeyleri yaşatmıyor.

N[üzhet]. S[abit].

[Çevrimyazı: Çiğdem Önal Emiroğlu]